

- сыпване въ —, l'engrangement *m.*; || насып-
вам въ —, *va.* engranger.
- Житно зърно**, *sn.* le blé et bled.
- Житни шишлупки**, *sf. pl.* la grenaille.
- Жито**, *sn.* le blé et bled, les graines *m.*; || отсъвам —, *va.* Com. blatrer; || кравие —, *sn. plante*, blé de vache.
- Житоедецъ**, *sn. insecte*, la calandre.
- Жица**, *sf.* la fibre.
- Жицаво (за мясо)**, *adj.* filandreux.
- Жичасть**, *adj.* fibreux.
- Жичка**, *sf.* Anat. la fibrille.
- Жильбины**, *sf. pl.* la gencive (*voyez Вѣнцы*).
- Жъльва**, *sf.* (*voyez Костенурка*).
- Жълта глина (за измазване зидове)**, *sf.* le badigeon.
- **каджика** *sf. plante*, le souci.
- **мѣдь** (*перинъ т.*), *sf.* le potin; 1. (*стриата*), la purpurine; 2. съждове или стока отъ —, la dinanderie; 3. търговецъ на стока отъ —, un dinandier.
- **оловна прокиша**, *sf.* le massicot et protoxyde de plomb.
- **трѣска** [*видъ* —], *Méd.* la chapetonade.
- Жълтило**, *sn.* le jaune; || —, *plante*, le curcumine ou safran des Indes.
- Жълтина**, *sf.* le blémissement; || (*около клюнъ-тъ на пилците*), la cire.
- Жълтиникавъ**, *adj.* jaunâtre, luride, flavecent.
- Жълтителенъ**, *adj.* jaunissant.
- Жълтинница (болестъ)**, *sf.* la jaunisse; || *Méd.* l'ictère *m.*; || цѣръ за — и страдалецъ отъ —, icterique, *adj. m.*
- Жълтиниченъ и -чавъ**, *adj.* icterique.
- Жълтица**, *sf.* le ducat, l'or *m.*; || *pop.* le jaunet.
- Жълтично злато**, *sn.* or ducat *m.*
- Жълто-зеленъ зумрудъ**, *sn.* le péridot.
- камень, *sf. plante*, la queue-de-poureeau.
- **клюнъ дроздъ**, *sn. oiseau*, la draine.
- корень, *sn. plante*, la statice ou gazon d'Olympe.
- **кошъ, са, с.** blondin, inne; blond, *adj.*
- Жълтосвамъ**, *va.* jaunir.
- **сивъ конь**, *sn.* cheval étourneau *m.*
- **устъ**, *sn. fam.* un blanc-bec.
- **фюль**, *sn. plante*, *le violier ou girofée jaune *f.*
- **цвѣтило**, *sn. plante*, la génestrolle; || **трънясто** —, *sn. arbuste*, le genêt; || **мѣсто обрасло съ** —, la génetière et genestade.
- **чревенъ рубинъ**, *sn.* la rubace et rubacelle. [*ou* bruant *m.*]
- Жълтурка**, *sf. oiseau*, le loriot, pouillot, bréant.
- Жълтурникъ**, *sn. oiseau*, le beefeigne.
- Жълть**, *adj.* jaune.
- **джбъ**, *sn. arbre*, le chêne quercitron.
- **зюмбуль**, *sn. plante*, la belle-d'un-jour.
- **клеверъ**, *sn. plante*, la lupuline.
- Жълть менешъ**, *sn. plante*, la ravenelle.
- **ранункуль**, *sn. plante*, le bassinet.
- **цвѣтъ**, *sn.* le jaune, l'or *m.*; || (*и чеснукъ*), le blond.
- Жълты есенски круши**, *sf. pl.* le martinsec; || (*зимни*), le franc-réal.
- **зърна (за цвѣтило)**, *sn. pl.* les grênettes *f.* ou graine d'Avignon.
- Жълтъята (за косми)**, *vr.* blondoyer; || **която ся жълтѣ** (за коса), blondissant, *adj.*
- Жобе**, *sn. t.* le sarot, sarrat et sarrot *m.*
- Жозданче (за писма)**, *sn. t.* le porte-feuille.
- Жозданъ**, *sn. t.* la troussse.
- Жокеи (младъ кончия),** *sn.* un jockey.
- Жюко (маймуна)**, *sn.* le jocco ou pongo; || (голѣть маймуна), le chimpanzé.
- Жонка (хинезъ ладія)**, *sf.* la jonque.
- Жонкиль**, *sn. plante*, la jonquille; -ленъ, de jonquille.
- Жреба**, *sf.* le sort, le destin, destinée, part *f.*, partage, lingot *m.*; 1. (*въ лотарія*), le lot; || **главна** —, gros lot; 2. хвърлямъ сламени -бы, *va.* tirer à la courte-paille; 3. хвърлена —, *fig.* le sort en est jeté.
- Жребе (у конъ)**, *sn.* le petit; || малко —, le roussin.
- Жребецъ**, *sn.* le poulain et poulin; || (*жълтесенъ*), le poulichon; || (*ради заваждане*), l'étalon *m.*
- Жребиса (ожребваса)**, *v. imp.* elle pouline.
- Жрецъ, екинъ**, *s.* sacrificateur, trice; || (*у Елиици*), le prêtre; la prêtresse *f.*
- Жречески**, *adj.* sacerdotal.
- Жречество**, *sn.* la sacrificature; || (*у идолопоклонцы*), le sacerdoce.
- Жъртва (у fig.)**, *sf.* la victime; -вентъ, de victim; 1. oblation, offrande *f.* holocauste *m.*, hostice *f.*; 2. *fig.* le martyr; 3. (*съ вино*), la libation; 4. (*и жъртвоприносене*), le sacrifice; 5. закалимъ или приносямъ —, *va.* victimer; 6. заклане —, l'immolation *f.*; 7. закалимъ —, *va.* immoler; 8. приносямъ —, *va.* sacrifier; 9. ставамъ — на пла-мъкъ-тъ, *vn.* être la proie des flammes.
- Жъртвенъ**, *adj.* sacrificatoire.
- Жъртвенникъ**, *sn.* l'autel *m.*, autel de prothèse, la crédence; || (*съзвѣздie*), Astr. l'Encensoir ou Autel *m.*
- Жъртвоване**, *sn. fig.* le sacrifice de.
- Жъртвоприносачъ**, *sn.* un sacrificateur, un victimaire.
- Жъртвоприносене**, *sn.* l'oblation *f.*
- Жъртувамъ**, *va.* consacrer, sacrifier, immoler; 1. (*себе-си* за *иѣкого*), se dévouer, se victimer; 2. (*себе-си за иѣкому*), se sacrifier pour; 3. (*себе-си иѣкому*), s'immoler.
- Жумеркы**, *sf.* les crétons *m.*
- Жуна и Жука**, *sf.* la lèvre; 1. бирна (*бу болеици*), *H. nat.* le labre; 2. провин-ская долния —, *sf. fam.* la lippe; 3. про-